

**Curtea Supremă de Justiție**  
**DECIZIE**

21 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție  
în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco, Liliana Catan,  
Ion Guzun,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursurile ordinare, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2016, declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Djulietta Devder, împotriva sentinței Judecătoriei Strășeni din 31 ianuarie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2016, declarat de avocatul Georgeta Lupea și de inculpatul

*Asabin Alexandru xxxxxxxx, născut la  
xx xxxxxxxxxxx xxxx în xxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxx, locuitor  
al s. xxxxx, r-nul xxxxxxxx, cetățean al R. Moldova,  
anterior condamnat prin:*

*1) sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău  
din 05.12.2001, în baza art. 120 alin. (2), 43 Cod penal  
(1961), la 6 ani închisoare, cu suspendarea condiționată  
a executării pedepsei pe un termen de probă de 3 ani.*

*2) sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din  
31.03.2003 și decizia Curții Supreme de Justiție din  
06.10.2009, în baza art. 123 alin. (1), 40 Cod penal, la  
10 ani închisoare.*

*Termenul de examinare,  
instanța de fond: 18.12.2013 – 31.01.2015,  
instanța de apel: 06.04.2015 – 16.11.2016,  
instanța de recurs: 19.01.2017 – 21.03.2017.*

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal lărgit

**CONSTATĂ :**

**1.** Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 31 ianuarie 2015, Asabin Alexandru a fost condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal la 18 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, începând din 31 ianuarie 2015, deducându-se perioada aflării în arest preventiv de la 28 octombrie 2013 până la 31 ianuarie 2015.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul succesorului victimei, Matasari Z., prejudiciul material în sumă de 20.000 lei și moral în mărime de 100.000 lei.

2. Instanța de fond a constatat că în noaptea de 27 spre 28 octombrie 2013, inculpatul Asabin A., fiind în stare de ebrietate alcoolică, în timp ce se afla în casa gospodăriei sale din s. xxxxx, r-nul xxxxxxx, împreună cu consăteanul Popescu V., în cadrul unei certii iscate între ei, urmărind scopul omorului intenționat a ultimului, cu o deosebită cruzime i-a aplicat lui Popescu V., cu pumnii, picioarele și cu un scaun de lemn, multiple lovituri peste diferite părți ale corpului, inclusiv în regiunea capului și toracelui, după care, în timp ce victima era fără cunoștință, târându-l pe jos, l-a scos în ograda gospodăriei sale, unde iarăși i-a aplicat acestuia, care în acel moment se afla la pământ, mai multe lovituri cu picioarele în regiunea capului, provocându-i leziuni corporale sub formă de șoc hemoragic și traumatic, provocate de hemoragie intra abdominală, cu ruptură de splină, fractură bilaterală a coastelor 5-12 pe stânga și 3-7 pe dreapta, multiple excoriații, care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 123 din 04.11.2013 se califică ca vătămări corporale grave periculoase pentru viață, în rezultatul cărora Popescu V. a decedat pe loc.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina și a indicat că Popescu V. a venit la el acasă noaptea și a sărit la bătaie, motivând că el ar avea careva relații amoroase cu concubina sa. Au început să se bată, apoi el l-a împins afară pe Popescu V., însă acesta a intrat iarăși în casă cu un scaun și au continuat să se bată. Când au ieșit pe scări, el l-a împins pe Popescu V. și acesta a căzut peste niște vase cu flori. Când victima era în picioare, i-a aplicat 2-3 lovituri cu scaunul, până l-a stricat. După ce l-a lovit, acesta a căzut jos și nu s-a mai ridicat. În momentul când Popescu V. era jos, fiind enervat, l-a lovit cu picioarele. Conflictul s-a petrecut în lipsa martorilor. Ulterior, a venit fratele său, Asabin I., căruia i-a spus să apeleze la urgență. A încercat și el să cheme ambulanța, apoi a mers la primar și l-a rugat să mai telefoneze la ambulanță. Nu a avut intenția de a-l omorî pe Popescu V.

Totodată, vinovăția inculpatului este dovedită integral prin probele administrate.

Astfel, martorul Asabin I. a declarat în instanță că Popescu V. a venit la ei acasă. Fiind în odaia sa, a auzit strigăte din camera inculpatului, care îi este frate. Popescu V. îl amenința cu moartea pe fratele său. A văzut cum Popescu V. a luat un scaun și a vrut să-l arunce în inculpat, însă acesta l-a lovit cu pumnul. Ei au început să se bată. Inculpatul l-a lovit și Popescu V. a căzut în ogradă pe ciment. După ce acesta a căzut jos, inculpatul nu i-a mai aplicat lovituri. Văzând că Popescu V. nu se mai ridică, i-a adus apă, l-a spălat și i-a dat să bea. Acesta răsufla, vorbea, însă nu era clar ce spune. Ulterior, împreună cu inculpatul, au sunat la poliție și urgență.

Însă, în cadrul urmăririi penale martorul Asabin I. a comunicat că în momentul când a intrat în odaia fratelui său, victima era la podea, iar inculpatul era deasupra acestuia și îl lovea cu un scaun. Popescu V. s-a întors pe burtă, iar inculpatul continuă să-i aplice lovituri cu scaunul, strigând ”te ucid, te ucid”. A încercat să-l oprească pe ultimul, însă nu i-a reușit, acesta continuând să-i aplice victimei lovituri cu scaunul. Când victima nu se mai mișca, inculpatul l-a târât în curte, spre drum. I-a cerut să nu-l scoată în drum și l-a stropit cu apă, însă victima

nu și-a revenit. Inculpatul era foarte enervat, se depărta la câțiva pași de victimă, apoi se apropia și-i aplica lovituri cu piciorul în regiunea capului, procedând în așa mod de mai multe ori. Ulterior, au constatat că victima nu mai respiră.

Analizând declarațiile martorului Asabin I. date în ședința de judecată în coraport cu declarațiile depuse la urmărire penală, se impune concluzia că acesta și-a schimbat considerabil declarațiile pentru că este fratele inculpatului și nu dorește ca ultimul să fie privat de libertate. Or, martorul, după audierea în cadrul urmăririi penale, a fost evident influențat pentru a depune mărturii favorabile inculpatului, declarațiile date în ședința de judecată urmând a fi apreciate critic. Mai mult, martorul a invocat că inculpatul l-a lovit pe Popescu V. de 3-4 ori cu pumnul, doar în regiunea capului, însă conform raportului de expertiză medico-legală nr. 123 din 04.11.2013, pe corpul victimei s-a stabilit și fractura bilaterală a coastelor 5-12 pe stânga și 3-7 pe dreapta, precum și multiple excoriații pe față, pe membrele superioare, pe abdomen și cutia toracică.

Conform fișei de asistență medicală de urgență, întocmită de către medic la fața locului, la orele 01.10, din cuvintele inculpatului, a fost indicat că victima a fost bătută cu un scaun în regiunea capului, circumstanțe care suplimentar demonstrează că sunt veridice declarațiile martorului Asabin I. depuse în cadrul urmăririi penale.

Or, din declarațiile martorului depuse în instanța de judecată, în coraport cu concluziile raportului de expertiză, rezultă că martorul Asabin I. a depus declarații false în instanța de fond.

Totodată, din declarațiile martorului date în cadrul urmăririi penale, în coraport cu raportul de expertiză medico-legală, este evident că vătămarile corporale stabilite la decedat, au fost provocate de către inculpat, anume în circumstanțele descrise de martorul Asabin I. în cadrul urmăririi penale. Or, acesta fiind audiat nemijlocit după comiterea infracțiunii respective de către inculpat, a depus declarații veridice, nefiind influențat sau învățat ce anume să declare.

Expertul Gherman L. a comunicat că la examinarea cadavrului lui Popescu V. a constatat că șocul traumatic și hemoragic este consecința leziunilor corporale cauzate, în legătură cu decesul descris în raportul de expertiză. Anume ruptura splinei a provocat șocul hemoragic, aceasta fiind cauza principală care a dus la decesul victimei. Splina putea fi ruptă în rezultatul fracturii coastelor. Acordarea ajutorului medical chirurgical victimei cu înlăturarea splinei, în timp de o oră, ar fi evitat decesul. În cazul dat a curs mai mult de 1,2 l. de sânge. Ruptura fiind de 4x2,3 cm., victima putea să trăiască puțin peste o oră. La examinarea externă a cadavrului au fost depistate excoriații proaspete, cu detașarea epidermei, aproximativ pe întreg corpul. Nu se exclude fractura oaselor în rezultatul căderii, însă 11 excoriații nu puteau fi cauzate în urma unei singure căderi. Cu așa hemoragie victima putea să decedeze în ambulanță, or i-au fost provocate nu mai puțin de 4-5 lovituri.

Potrivit procesului-verbal de examinare a obiectului din 29.10.2013 și fototabelului, a fost cercetat un scaun din lemn cu lungimea și lățimea de 19x45 cm., cu înălțimea de 30 cm., ridicat prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 28.10.2013, efectuat în gospodăria lui Asabin A. S-a depistat că scaunul este

deteriorat, iar pe unul din picioarele scaunului sunt prezente substanțe de culoare brun-cenușie.

Conform procesului-verbal de ridicare și examinare a obiectului din 28.10.2013, a fost ridicată și examinată o pereche de încălțăminte sportivă de culoare albă, negru și albastru, cu inscripția ZXS50, un maiou de culoare albă cu inscripția „Samsung”, o pereche de șorturi de culoare neagră, deteriorați pe partea dreaptă a piciorului.

În corespundere cu raportul de constatare medico-legală nr. 1921 din 05.11.2013, s-a stabilit în sângele lui Popescu V. alcool etilic în cantitate de 2,68 g/l, iar potrivit raportului de constatare medico-legală nr. 1922 din 05.11.2013 în sângele lui Asabin A. s-a depistat alcool etilic în cantitate de 1,38 g/l.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 323 din 28.10.2013, lui Asabin A. i-au fost cauzate echimoze la ochiul stâng și omoplatul drept, echimoză cu excoriație pe partea occipitală a capului, care se califică ca vătămări corporale neînsemnate.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 123 din 04.11.2013, moartea lui Popescu V. a survenit în rezultatul șocului hemoragic și traumatic provocate de hemoragie intra-abdominală, 1180 ml., cu ruptură de splină, fractura bilaterală a coastelor 5-12 pe stânga și 3-7 pe dreapta, multiple excoriații, care s-au format sub acțiunea traumatică a unui corp contondent sau de un corp contondent și se califică ca vătămări corporale grave, periculoase pentru viață și sunt în legătură causală directă cu survenirea decesului.

Prin raportul de expertiză medico-legală nr. 1209 din 31.11.2013, a fost examinat scaunul din lemn, în rezultatul căruia s-a stabilit că grupa sanguină a sângelui prelevat de la cadavrul lui Popescu V. și grupa sanguină a lui Asabin A. sunt identice: A-beta/A(II)/H-asociat, ce s-a stabilit în urma examinării probelor model de sânge prezentate. În scobiturile din petele de pe scaun a fost depistat sânge de origine umană. La determinarea apartenenței de grup a acestui sânge s-a stabilit prezența antigenilor „A” și „H”. Prin urmare, sângele din petele de pe scaun a putut proveni de la orice persoană cu grupa sanguină A-beta/A(II)/H-asociat, nu este exclus de la victima Popescu V.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1212 din 20.11.2013, au fost examinate tricoul, o pereche de pantaloni și o pereche de papuci, ridicate la fața locului, fiind stabilit că în fragmentul dintr-o pată de pe mâneca dreaptă a fost depistat sânge de origine umană. La determinarea apartenenței de grup a acestui sânge s-a stabilit: prezența antigenilor „A” și „H”. Prin urmare, sângele din această pată a putut proveni de la orice persoană cu grupa sanguină A-beta/A(II)/H-asociat, nu-i exclus de la victima Popescu V.

Potrivit raportului de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie nr. 797a-2013 din 20.11.2013 comisia de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie a stabilit că Asabin A. de maladii psihice cronice nu suferă, în perioada comiterii infracțiunii, ce i se impută, acesta tulburări psihice temporare de intensitate psihotică nu a manifestat, avea capacitatea de prevedere și deliberare a acțiunilor sale păstrată. Astfel, Asabin A. poate fi recunoscut responsabil de infracțiunea care i se impută, în prezent tulburări cu semnificație psihiatrică legală nu prezintă, poate fi anchetat și audiat pe cazul dat. Nu necesită tratament în Spitalul de Psihiatrie.

Instanța a încadrat acțiunile acestuia în baza art. 145 al. (2) lit. j) Cod penal, ca omor intenționat, adică omorul unei persoane, săvârșit cu deosebită cruzime.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, că acesta se caracterizează negativ, că lipsesc circumstanțe atenuante, în calitate de circumstanțe agravante fiind reținute săvârșirea infracțiunii de către inculpatul care anterior a fost condamnat pentru fapte care au relevanță pentru cauză, săvârșirea infracțiunii prin acte de o deosebită cruzime, în stare de ebrietate, că acesta a comis infracțiunea în stare de recidivă periculoasă, cât și de comportamentul ultimului în momentul comiterii și după săvârșirea infracțiunii, concluzionând că scopul pedepsei penale va fi atins prin numirea unei pedepse cu izolarea lui de societate.

**3.** Avocatul Liliana Panuș și inculpatul au declarat apeluri, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care ultimul să fie achitat pe motiv că fapta săvârșită nu constituie infracțiune.

Apelanții au indicat că hotărârea adoptată este ilegală și neîntemeiată.

Intenția inculpatului de a omorî nu a fost dovedită, acțiunile acestuia fiind în concordanță și în limitele legitimei apărări, iar în conformitate cu art. 36 alin. (1) Cod penal, nu constituie infracțiune fapta, prevăzută de legea penală, săvârșită în stare de legitimă apărare.

Astfel, dacă victima nu ar fi atacat inculpatul și l-ar fi lovit, ar fi fost evitat incidentul, ce se confirmă prin declarațiile inculpatului și ale martorului Asabin I.

Or, acțiunile inculpatului urmează a fi interpretate ca fiind săvârșite pentru a respinge un atac din partea lui Popescu V. direct, imediat, material și real, îndreptat împotriva sa și care a pus în pericol grav sănătatea și viața inculpatului, cât și drepturile lui.

Totodată, dacă inculpatul, prin acțiunile sale a depășit limitele legitimei apărări, intenția lui a fost doar de apărare și încadrarea juridică corectă ar fi conform art. 149 Cod penal.

Acțiunile inculpatului nu se încadrează în prevederile art. 145 Cod penal.

**4.** Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2016, apelurile au fost admise, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Asabin Alexandru a fost condamnat în baza art. 145 alin. (1) Cod penal, la 10 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, începând din 16 noiembrie 2016, cu includerea perioadei aflării în arest de la 28 octombrie 2013 până la 16 noiembrie 2016.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a constatat că în noaptea de 27 spre 28 octombrie 2013, aproximativ orele 01.00, inculpatul Asabin A., fiind în stare de ebrietate alcoolică, la domiciliul său din s. xxxxx, r-nul xxxxxxxx, unde în acel moment, în altă odaie se afla fratele său minor, Asabin I., a pătruns în casă consăteanul său Popescu V., care era în stare de ebrietate, cu care s-a iscat o ceartă. Asabin A., urmărind scopul omorului intenționat a lui Popescu V., i-a aplicat ultimului cu pumnii, picioarele, precum și cu un scaun de lemn multiple lovituri peste diferite părți ale corpului, inclusiv în regiunea capului și toracelui, după care, în timp ce Popescu V. era fără cunoștință, târându-l pe jos, l-a scos în ograda gospodăriei sale, unde iarăși i-a

aplicat lui Popescu V., care în acel moment se afla la pământ, mai multe lovituri cu picioarele în regiunea capului, astfel, provocându-i lui Popescu V. leziuni corporale sub formă de șoc hemoragic și traumatic provocate de hemoragie intra abdominală, cu ruptură de splină, fractură bilaterală a coastelor 5-12 pe stânga și 3-7 pe dreapta, multiple excoriații, care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 123 din 04.11.2013 se califică ca vătămări corporale grave periculoase pentru viață, în rezultatul cărora Popescu V a decedat pe loc.

Acțiunile inculpatului urmează a fi recalificate în baza art. 145 alin. (1) Cod penal, ca omorul intenționat, adică omorul unei persoane.

Corect au fost reținute ca fiind pertinente și concludente declarațiile martorului Asabin I. depuse la faza urmăririi penale, potrivit cărora, în momentul când a intrat în odaie victima era la podea, iar inculpatul era deasupra lui și îl lovea cu un scaun. Victima s-a întors pe burtă, iar inculpatul continua să-i aplice lovituri în continuu cu scaunul, pe care îl ținea cu ambele mâini. Fiind în imposibilitate să curme acțiunile inculpatului, a ieșit afară și a strigat la vecini, însă nimeni nu a venit.

Probele administrate dovedesc că acțiunile inculpatului întrunesc semnele laturii obiective și subiective ale infracțiunii de omor, realizată prin acțiunea intenționată îndreptată spre lipsirea ilegală de viață a victimei, prin aplicarea mai multor lovituri cu pumnii, picioarele, precum și cu un scaun de lemn peste diferite părți ale corpului, inclusiv în regiunea capului și toracelui, după care, în timp ce Popescu V. era fără cunoștință, l-a târât pe jos, l-a scos din ograda gospodăriei sale, unde iarăși i-a aplicat acestuia, în timp ce se afla la pământ, mai multe lovituri cu picioarele în regiunea capului, în rezultatul cărora ultimul a decedat.

Însă, aceste probe sunt insuficiente pentru a stabili că omorul victimei a fost comis și „cu deosebită cruzime”, din învinuirea înaintată inculpatului urmând a fi exclusă agravanta prevăzută la art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal.

A fost stabilit că inculpatul nu s-a limitat la aplicarea unor lovituri victimei, acestea fiind intense și peste diferite părți ale corpului, inclusiv asupra organelor de importanță vitală, ceea ce denotă intenția directă a inculpatului de lipsire ilegală de viață a victimei. Totodată, folosirea unui obiect cu care a acționat - scaunul din lemn, nu implică direct că acțiunile inculpatului s-au caracterizat printr-o „deosebită cruzime”.

Poziția apărării că acțiunile inculpatului urmează a fi recalificate în baza art. 146 sau 149 alin. (1) Cod penal, ca lipsirea de viață din imprudență, este eronată și lipsită de suport probatoriu pertinent și concludent, argumentele invocate în acest sens fiind contrare probelor administrate, în acțiunile inculpatului fiind întrunită prezența laturii obiective și a laturii subiective a infracțiunii de omor intenționat.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 76, 77 Cod penal, că acesta a comis o infracțiune deosebit de gravă, fiind în stare de ebrietate, că nu au fost constatate circumstanțe atenuante, că inculpatul anterior a fost condamnat pentru fapte care au relevanță pentru cauză.

5. Procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Djulieta Devder, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și menținerea sentinței instanței de fond, deoarece apelul apărării a fost greșit admis.

Recurenta a indicat că instanța de apel a neglijat faptul că metoda aleasă de inculpat pentru a curma viața părții vătămate, demonstrează dorința acestuia de a cauza ultimului suferințe deosebit de chinuitoare, ce se explică prin prezența pe corpul victimei a multiplelor leziuni corporale provocate de loviturile cu pumnii și picioarele, precum și cu scaunul de lemn, iar particularitățile obiectului utilizat – obiect contondent și aplicarea loviturilor în regiuni extrem de vitale ale corpului, denotă că declanșarea decesului victimei era inevitabil.

Or, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 123 din 04.11.2013, moartea lui Popescu V. a survenit în rezultatul șocului hemoragic și traumatic provocate de hemoragie intra-abdominală, 1180 ml., cu ruptură de splină, fractura bilaterală a coastelor 5-12 pe stânga și 3-7 pe dreapta, multiple excoriații, care s-au format sub acțiunea traumatică a unui corp contondent sau de un corp contondent și se califică ca vătămări corporale grave, periculoase pentru viață și sunt în legătură causală directă cu survenirea decesului, pentru instanța de apel această probă fiind insuficientă pentru a demonstra prezența cruzimii deosebite manifestată de inculpat.

Totodată, deosebita cruzime manifestată de inculpat se probează și prin aplicarea multiplelor lovituri cu forță în organele vitale, suficiente ca, practic după prima lovitură, victima să fie lipsită de capacitatea fizică de a opune rezistență, iar suferințele victimei au fost de o intensitate maximă, loviturile fiindu-i aplicate într-un interval îndelungat de timp, or, bătaia s-a declanșat în casă ulterior, victima, practic inconștientă a fost scoasă în curte, continuând să fie supusă unor suferințe sadice, circumstanțe în care prezența elementului – cruzimea – caracterizează nu numai personalitatea inculpatului dar și agravanta omorului săvârșit prin această metodă.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală.

**5.1.** Avocatul Georgeta Lupea și inculpatul, la fel, au declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei menționate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunile ultimului să fie reîncadrate în baza art. 146 sau 149 Cod penal.

Recurenții au invocat că nu a fost dovedită intenția inculpatului de a omorî, acțiunile acestuia fiind în strictă concordanță și în limitele legitimei apărări, prevăzută de art. 36 Cod penal, care prescrie că nu constituie infracțiune fapta, prevăzută de legea penală, săvârșită în stare de legitimă apărare.

Or, dacă victima nu avea să atace fără careva temei inculpatul, nu ar fi fost asemenea rezultate, ce se dovedește prin declarațiile inculpatului și ale martorului Asabin I.

Astfel, acțiunile inculpatului urmează a fi interpretate ca fiind săvârșite cu scopul respingerii atacului din partea victimei, atacul fiind direct, imediat, material și real, îndreptat împotriva sa, prin care s-a pus în pericol grav sănătatea și viața sa.

Totodată, inculpatul nu a avut careva relații cu victima, nefiind în conflict cu acesta, iar acțiunile sale sunt lipsite de intenția de a comite omor intenționat.

În drept, recursul este fondat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

**6.** Judecând recursurile ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit face următoarele concluzii.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) și 12) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursurile de pe rol, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a sentinței, inclusiv cele reproduse în pct. 2. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de fond legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului, și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatului, martorului Asabin I. date la urmărirea penală, expertului Gherman L., procesul-verbal din 29.10.2013 și fototabelul privind cercetarea scaunului din lemn ridicat de la fața locului, deteriorat, pe unul din picioarele lui fiind depistată o substanță de culoare brun-cenușie, raportul de expertiză medico-legală nr. 123 din 04.11.2013, că moartea lui Popescu V. a survenit în rezultatul șocului hemoragic și traumatic provocate de hemoragie intra-abdominală, 1180 ml., cu ruptură de splină, fractura bilaterală a coastelor 5-12 pe stânga și 3-7 pe dreapta, multiple excoriații, care s-au format sub acțiunea traumatică a unui corp contondent sau de un corp contondent și se califică ca vătămări corporale grave, periculoase pentru viață și sunt în legătură cauzală directă cu survenirea decesului, raportul de expertiză medico-legală nr. 1209 din 31.11.2013, că sângele din petele de pe scaun a putut proveni de la victima Popescu V., fiecare probă fiind apreciată în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, instanța de fond indicând argumentat și detaliat motivele pentru care a respins probele și versiunile apărării, probele administrate confirmând în mod concludent faptei comise i s-a dat o încadrare juridică corectă în baza art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, ca omorul săvârșit cu deosebită cruzime (*pct. 2. din decizie*).

Or, potrivit jurisprudenței naționale, omorul persoanei cu deosebită cruzime, presupune o intensitate mult mai mare a suferințelor fizice și psihice cauzate victimei, întrucât făptuitorul nu se mulțumește să-i curme viața. El îi prelungește agonia, torturând-o, maltratând-o, molestând-o, adică dându-și seama că va cauza cu o deosebită cruzime moartea victimei, dorind sau admițând, în mod conștient, survenirea acestei urmări (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 24.12.2012, nr. 11 - Cu privire la practica judiciară în cauzele penale referitoare la infracțiunile săvârșite prin omor, pct. 5.9.*).

Asemenea împrejurări sunt clar și fără echivoc regăsite în speța de pe rol, fiind concludent confirmate prin probele administrate, inclusiv prin declarațiile martorului Asabin I., că inculpatul i-a aplicat victimei multiple lovituri cu un scaun, apoi a târât-o în curte, unde i-a aplicat multiple lovituri cu piciorul în

regiunea capului și toracelui – organe vitale ale omului, până a constatat că partea vătămată nu mai respiră, cât și prin raportul de expertiză medico-legală nr. 123 din 04.11.2013 că moartea lui Popescu V. a survenit în rezultatul șocului hemoragic și traumatic provocate de hemoragie intra-abdominală, 1180 ml., cu ruptură de splină, fractura bilaterală a coastelor 5-12 pe stânga și 3-7 pe dreapta, multiple excoriații, care s-au format sub acțiunea traumatică a unui corp contondent sau de un corp contondent și se califică ca vătămări corporale grave, periculoase pentru viață și sunt în legătură cauzală directă cu survenirea decesului.

În prezența acestor circumstanțe, argumentele apărării că în acțiunile inculpatului există semnele infracțiunii prevăzute la art. 146 Cod penal – omorul săvârșit în stare de afect, sau 149 Cod penal – lipsirea de viață din imprudență, sunt absolut neîntemeiate.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (*pct. 2. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul apărării este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de fond a apreciat probele și circumstanțele cauzei (*pct. 5.1. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11<sup>1</sup>, 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Astfel, activitatea instanței de fond privind doar aprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și

prerogativă legală a instanței de judecată, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în acest recurs au constituit deja obiect de examinare în instanța de fond, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2., 5.1. din decizie*), iar o altă opinie a apărării asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de fond nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de apărare, că sentința conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că s-a aplicat inculpatului o pedeapsă individualizată conform prevederilor legale, că faptei imputate i s-a dat o încadrare juridică corectă, și că recursul avocatului și inculpatului este neîntemeiat (*pct. 5.1. din decizie*).

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța îl respinge ca inadmisibil, în cazul în care se constată că el este neîntemeiat.

Astfel, odată ce recursul ordinar al avocatului și inculpatului este neîntemeiat, el urmează a fi respins ca inadmisibil.

În același timp, potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Conform jurisprudenței naționale, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt: dacă fapta reținută a fost săvârșită ori nu de inculpat și în ce împrejurări. Chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*).

Însă, instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, în pofida probelor administrate și corect apreciate de prima instanță, a circumstanțelor în fapt și în drept just constatate de instanța de fond, reproduse supra, neîntemeiat a reîncadrat acțiunile inculpatului în baza art. 145 alin. (1) Cod penal (*pct. 4. din decizie*).

Astfel, împrejurările nominalizate dovedesc, în mod clar și evident, că instanța de apel nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, că i-a dat faptei săvârșite o încadrare juridică greșită, că apelul apărării a fost greșit admis de către instanța de apel, și că recursul ordinar al procurorului este întemeiat.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală instanța de recurs admite recursul, casează total hotărârea atacată și menține hotărârea primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanța de apel, constituie erori de drept prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, se impune soluția casării deciziei atacate, pe motiv că apelul a fost greșit admis, cu menținerea sentinței primei instanțe.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1), 2) lit. a), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

## **DECIDE :**

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de avocatul Georgeta Lupea și de inculpatul Asabin Alexandru xxxxxxxxx, împotriva sentinței Judecătorei Strășeni din 31 ianuarie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2016.

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Djulieta Devder, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2016, pe motiv că apelul a fost greșit admis.

Menține sentința Judecătorei Strășeni din 31 ianuarie 2015, în privința inculpatului Asabin Alexandru xxxxxxxxx.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 18 aprilie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Liliana Catan

Ion Guzun